
[2020-22-RE](#)

Causa 2020-22-RE

(*Pompes Fúnebres Andorranes, SA c/ SAAS*)

Número de registre 166-2020. Recurs d'empara

Aute del 26 de maig del 2020

BOPA núm. 77, del 3 de juny del 2020

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 10 de març del 2020, per la representació processal de la societat Pompes Fúnebres Andorranes, SA, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 21 de novembre del 2019, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari l'estimació de l'incident de nul·litat contra la sentència esmentada, ja que s'ha impedit la via del recurs en segona instància "*respecte de la petició de caducitat de l'acció sol·licitada per l'adversa*", que s'anul·li aquest pronunciament sobre l'excepció esmentada i que es retrotreguin les actuacions davant el tribunal de primera instància. Així mateix, demana la suspensió de l'execució de la sentència impugnada, ja que en cas contrari això suposaria un repartiment desigual en la pràctica de les guàrdies de les funeràries;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Atesa la situació excepcional que va donar lloc a la Llei 3/2020, del 23 de març, de mesures excepcionals i urgents per la situació d'emergència sanitària causada per la pandèmia de SARS-CoV-2, la qual va suspendre l'activitat ordinària d'aquest Tribunal, aquesta resolució es dicta en data d'avui, tot i que el seu examen estava previst per a la reunió del Ple fixada pel 20 d'abril del 2020;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 27 de gener del 2017, la societat Pompes Fúnebres Andorranes, SA va interposar una demanda contra el Servei Andorrà d'Atenció Sanitària (SAAS), en què sol·licitava l'anul·lació d'una comunicació del 10 de juliol del 2002 sobre la distribució del calendari de guàrdies, que es declarés que havia d'actuar com a funerària de guàrdia entre els 16 i 31 de cada mes i que es condemnés el SAAS al pagament de les quantitats deixades de percebre com a conseqüència del repartiment esmentat.

1.2. El 3 d'abril del 2019, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava aquesta demanda per considerar que la comunicació impugnada no era un acte administratiu susceptible de ser controlat per aquesta jurisdicció.

1.3. La representació processal de la societat Pompes Fúnebres Andorranes, SA va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència, i, el 21 de novembre del 2019, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va estimar parcialment aquest recurs, va revocar la sentència de la primera instància i va, no obstant això, desestimar la demanda de la part apel·lant pel seu caràcter extemporani.

1.4. La representació processal de la societat Pompes Fúnebres Andorranes, SA va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra aquesta decisió, i, el 21 de febrer del 2020, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que desestimava l'incident esmentat.

1.5. El 10 de març del 2020, la representació processal de la societat Pompes Fúnebres Andorranes, SA va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 21 de novembre del 2019, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació de la societat recurrent

- La societat recurrent considera que la Secció Administrativa de la Batllia no es va pronunciar en relació amb els seus arguments, ja que es va declarar incompetent per conèixer de la seva demanda.

- Considera que la decisió de la Sala Administrativa que declara la competència de la jurisdicció administrativa i que alhora desestima la seva demanda pel seu caràcter extemporani vulnera els seus drets a la jurisdicció, al recurs a una segona instància, a la defensa i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

- Afegeix que la desestimació del seu incident de nul·litat d'actuacions contra la decisió esmentada de la Sala Administrativa confirma aquesta vulneració.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari l'estimació de l'incident de nul·litat contra la sentència esmentada, ja que s'ha impedit la via del

recurs en segona instància "respecte de la petició de caducitat de l'acció sol·licitada per l'adversa", que s'anul·li aquest pronunciament sobre l'excepció esmentada i que es retreguin les actuacions davant el tribunal de primera instància.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Administrativa considera que les decisions recaigudes en aquesta causa no vulneren el dret a la jurisdicció de la societat recurrent.

- Recorda que la previsió legal d'una doble instància no suposa que cadascun dels òrgans jurisdiccionals sol·licitats successivament s'hagin de pronunciar sobre totes i cada una de les qüestions plantejades pels litigants.

- Així doncs, considera que quan el tribunal de primera instància estima una excepció oposada per la part demandada, i no es pronuncia sobre la resta d'excepcions plantejades, en cas de revocació de la primera sentència per part del tribunal d'apel·lació, aquest pot abordar l'examen de les altres excepcions que van ser oposades oportunament.

- Precisa que la part demandant va poder articular tots els mecanismes de defensa sobre la caducitat de l'acció, els quals van ser reiterats en la primera i en la segona instància.

- En darrer terme, recorda que l'apreciació de l'extemporaneïtat de la demanda podia ser apreciada d'ofici en qualsevol moment.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. De manera prèvia, és indispensable recordar que el Tribunal Constitucional no és un tribunal de tercera instància, ni un tribunal de cassació, ni tampoc un tribunal suprem.

3.2. Pel que fa al dret a l'accés a la jurisdicció, reconegut per la Constitució, cal constatar que la societat recurrent ha tingut accés a les dues instàncies previstes legalment i que, fins i tot, ha tingut la possibilitat de plantejar un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència dictada en apel·lació.

Cal, doncs, excloure que s'hagin vulnerat, des d'aquest punt de vista, els drets en la matèria reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

3.3. Pel que fa a l'al·legació de la societat recurrent d'acord amb la qual els arguments de les dues parts no haurien estat examinats en el decurs de les dues instàncies, aquest Tribunal ja ha tingut l'ocasió de pronunciar-se en relació amb la latitud de la qual disposen les jurisdiccions a aquest efecte.

3.4. A més, l'argument de la societat recurrent sobre el fet que la decisió dictada en apel·lació no li permet reprendre el procediment davant la primera instància, menysté simplement les normes de la doble instància que estableixen la cosa jutjada.

3.5. Finalment, l'argument d'acord amb el qual la desestimació per part de la Sala Administrativa de

la demanda per extemporaneïtat com a conseqüència de la qüestió plantejada per la part demandada i sobre la qual la societat recurrent no hauria pogut al·legar, omet el mer fet que aquesta extemporaneïtat deriva d'un element objectiu constatat per aquesta Sala, el qual ha de ser tingut preceptivament en compte en el marc de les disposicions de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, en particular del seu article 36.

3.6. Per consegüent, cal concloure que la decisió impugnada de la Sala Administrativa és conforme a la llei, està fonamentada en Dret i no es pot qualificar ni d'arbitrària ni d'irraonable.

3.7. Des d'aquesta perspectiva, no es pot considerar que s'hagin vulnerat els drets de la societat recurrent, establerts a l'article 10 de la Constitució.

3.8. Per tant, aquest Tribunal Constitucional ha de declarar que aquest recurs d'empara és inadmissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2020-22-RE interposat per la representació processal de la societat Pompes Fúnebres Andorranes, SA, contra la sentència del 21 de novembre del 2019, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la societat recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 26 de maig del 2020.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat Magistrat

Jean-Yves Caullet